

V devatenáctém století se lidé domnívali, že motýl, který se živí listy tohoto stromu, by mohl sloužit k výrobě hedvábí - podobně jako známý bourec morušový. Bohužel tato domněnka byla mylná, ale i přes to se pajasan žláznatý v Evropě poměrně hojně rozšířil. Nyní slouží jako okrasná dřevina a nezdědká se vyskytuje i v zakrslé, keříkovité formě.

Latinský název: Ailanthus altissima

Čeleď: Simarubovité

Doba květu: V červnu či v červenci

Znaky: Výška do dvaceti metrů, koruna má široký, kopulovitý tvar a bývá širší ve své dolní polovině.

Kmen: Kmen mívá sloupovitý charakter, je velmi rovný, hladký a pravidelný.

Listy: Vyrůstají vstřícně, střídavě, jsou lichozpeřené a jednotlivé lístky, kterých je asi 13 - 15, mají kopinatý, špičatý tvar. Vydávají nepříjemný zápach.

Květ: Jedná se o vrcholové láty, vyrůstající ve svazcích po osmi. Jsou hnědé a vydávají nepříjemný zápach.

Plod: Jedná se o nažky kopinatého tvaru, opatřené křídélky.

Borka: Je tmavě hnědá až šedá a velice hladká.

Rozšíření: Pochází z Číny, dnes jej najdeme hlavně v parcích či zahradách jako okrasný strom.